

V Bruselu dne 28.5.2026
COM(2026) 252 final

**ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ,
o pokroku při dosahování celounijního cíle v oblasti kapacity pro vtlačení CO₂**

Obsah

1	Cíl této zprávy.....	2
2	Souvislosti.....	3
3	Přehled poptávky a nabídky na základě odhadů členských států.....	5
3.1	Vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu	5
3.2	Zprávy členských států podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1735 z roku 2024	6
3.3	Transparentnost údajů o kapacitě pro ukládání podle čl. 21 odst. 1	10
4	Přehled plánovaných projektů ukládání CO ₂	12
4.1	Příspěvek v rámci plánů 44 povinných subjektů.....	12
4.2	Přehled stávajících povolení a návrhů povolení k ukládání	16
4.3	Projekty EU v oblasti ukládání jsou uznány jako strategické projekty pro nulové čisté emise 19	
5	Podpora v rámci programů financování na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni	20
5.1	Příspěvek z Inovačního fondu	20
5.2	Příspěvek Nástroje pro propojení Evropy v oblasti energetiky	22
5.3	Příspěvek Nástroje pro oživení a odolnost	22
5.4	Příspěvek programu Horizont Evropa.....	22
5.5	Příspěvky členských států	22
6	Současný stav v roce 2025 a další kroky	24
7	Závěr	25

1 CÍL TÉTO ZPRÁVY

Cílem této zprávy je sledovat pokrok při dosahování kapacity Evropské unie (EU) pro vtlačení CO₂ uvedené v článku 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 ze dne 13. června 2024, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise.

Tato zpráva vychází z:

- výroční zprávy členských států za rok 2024 předložené podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1735^{1,2} a
- plánů členských států z roku 2025 předložených 44 povinnými subjekty podle čl. 23 odst. 4 nařízení (EU) 2024/1735.

Tato zpráva rovněž zohledňuje další informace, které přispívají k pochopení vznikajícího trhu se službami geologického ukládání CO₂ v EU, konkrétně:

- nedávno aktualizované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu³;
- poptávku po financování z EU ze strany průmyslu⁴,
- návrhy povolení k ukládání předložené členskými státy podle článku 10 směrnice 2009/31/ES⁵ a
- provádění povinností členských států podle čl. 21 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1735: i) zpřístupnit veřejnosti údaje o všech oblastech, v nichž mohla být na jejich území povolena úložiště CO₂, a ii) zpřístupnit veřejnosti na základě nepoužití geologická data týkající se míst těžby uhlovodíků, která byla vyřazena z provozu nebo jejichž vyřazení z provozu bylo oznámeno příslušnému orgánu.

Je však důležité poznamenat, že hodnocení v této zprávě představuje pouze stručný přehled založený na zprávách poskytnutých členskými státy a povinnými subjekty, které byly neúplné. Komplexnější obraz se objeví v průběhu času, jak budou předkládány další návrhy pro období do roku 2030.

¹ Výroční zprávy členských států za rok 2025, které měly být předloženy do 31. prosince 2025, nejsou v této zprávě zahrnuty.

² Internetové stránky Evropské komise; [Zprávy členských států podle článku 21 aktu o průmyslu pro nulové čisté emise](#).

³ Internetové stránky Evropské komise; [Vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu](#).

⁴ Projekty zachycování a ukládání uhlíku jsou způsobilé pro podporu v rámci Nástroje pro propojení Evropy, programu Horizont Evropa, Inovačního fondu, programu LIFE, Modernizačního fondu a Platformy strategických technologií pro Evropu.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj>).

2 SOUVISLOSTI

Zachycování a ukládání uhlíku (CCS) je jednou z hlavních dekarbonizačních technologií, které jsou v EU k dispozici pro průmyslová odvětví s obtížně odstranitelnými emisemi. Sdělení „Směrem k ambicióznímu průmyslovému hospodaření s uhlíkem pro EU“ znovu zdůraznilo klíčovou roli průmyslového hospodaření s uhlíkem při zmírňování obtížně odstranitelných emisí a dosahování negativních emisí. Sdělení rovněž popisuje potřebu komplexní politiky a investičního rámce EU pro všechny aspekty průmyslového hospodaření s uhlíkem a stanoví vizi jednotného trhu pro služby přepravy a ukládání CO₂ v celé Evropě do roku 2030⁶.

Draghiho zpráva o konkurenceschopnosti EU zdůraznila význam technologicky neutrálního přístupu k dekarbonizaci, poukázala na potřebu významných veřejných a soukromých investic a doporučila rozšířit opatření pro akceleraci a mimořádná opatření pro infrastrukturu CCS⁷.

Dohoda o čistém průmyslu navrhuje konkrétní opatření, která mají z dekarbonizace učinit hnací sílu růstu evropského průmyslu, a stanoví nová opatření na podporu vytvoření trhu se zachyceným CO₂, včetně dobrovolného označování uhlíkové náročnosti průmyslových výrobků.

EU je lídrem jak v oblasti technologií pro zachycování CO₂, tak v oblasti výzkumu, vývoje a financování v oblasti CCS. Kromě toho v EU sídlí přední světová společnost v oblasti inovací pro průmyslové hospodaření s uhlíkem s vysokou hodnotou^{8,9}. Uznání technologií zachycování, přepravy, ukládání a využívání CO₂ v EU jako technologií pro nulové čisté emise¹⁰ podpoří zavádění integrovaných hodnotových řetězců pro zachycování a ukládání uhlíku a pomůže posílit toto vedoucí postavení v průmyslu.

V současné době se připravuje robustní regulační rámec na podporu zavádění zachycování a ukládání uhlíku v EU. Směrnice 2009/31/ES stanoví právní rámec pro bezpečné geologické ukládání CO₂. Nařízení (EU) 2024/1735 stanoví cíl EU pro roční vtláčecí kapacitu o objemu nejméně 50 milionů tun CO₂, který má být dosažen do roku 2030 v úložištích, stanoví individuální příspěvky k cíli EU pro roční vtláčecí kapacitu na základě podílu subjektů na těžbě ropy a zemního plynu v EU od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2023 a urychluje a usnadňuje správní, povolovací a právní postupy pro projekty CCS, které přispívají k ročnímu cíli EU¹¹.

Modelování posouzení dopadů cíle EU v oblasti klimatu do roku 2040 zahrnuje cíl EU pro roční vtláčecí kapacitu a odhaduje, že do roku 2040 je třeba uložit do podzemí přibližně 200 milionů tun

⁶ Sdělení „Směrem k ambicióznímu průmyslovému hospodaření s uhlíkem pro EU“ – COM(2024) 62 final.

⁷ The future of European competitiveness (Budoucnost evropské konkurenceschopnosti) – září 2024.

⁸ Středisko pro sledování technologií čisté energie: Zachycování, využívání a ukládání uhlíku v Evropské unii – zpráva o vývoji technologií, trendech, hodnotových řetězcích a trzích z roku 2024 – Společné výzkumné středisko Evropské komise.

⁹ Pracovní dokument útvarů Komise – [Investment needs assessment and funding availabilities to strengthen EU's Net-Zero technology manufacturing capacity](#) (Posouzení investičních potřeb a dostupných finančních prostředků k posílení výrobní kapacity technologií pro nulové čisté emise v EU) – SWD(2023) 68 final.

¹⁰ Článek 4 nařízení (EU) 2024/1735.

¹¹ Článek 20, článek 23 a kapitola II oddíl III nařízení (EU) 2024/1735.

zachyceného CO₂ ročně¹². Cíl EU v oblasti roční vtláčecké kapacity by měl přispět k dosažení závazného cíle EU, kterým je dosažení klimatické neutrality do roku 2050^{13,14}.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/1477 stanoví pravidla pro určení schválených producentů ropy a zemního plynu, kteří jsou povinni přispět k cíli EU pro roční vtláčecké kapacity¹⁵. Rozhodnutí Komise (EU) 2025/1479 uvádí individuální příspěvky 44 schválených producentů ropy a zemního plynu, kteří musí přispívat k dosažení cíle¹⁶.

Trh se službami ukládání CO₂ v EU se teprve vytváří, ale rychle roste. Očekává se, že zařízení Porthos s vtláčecké kapacitou o objemu 2,5 milionu tun CO₂ ročně bude v Nizozemsku uvedeno do provozu v roce 2026. Očekává se, že zařízení Greensand s počáteční vtláčecké kapacitou o objemu 0,3 milionu tun CO₂ ročně bude rovněž uvedeno do provozu v roce 2026. Projekt CCS v Ravenně, která se nachází v Itálii, již od roku 2024 v pilotním měřítku vtláčecké přibližně 25 000 tun CO₂ ročně a do roku 2030 plánuje zahájení komerčního provozu. V Evropském hospodářském prostoru se v roce 2025 začalo v komerčním měřítku vtláčecké CO₂ z průmyslových zdrojů ve dvou úložištích na Islandu a v Norsku¹⁷.

EU podporuje rozvoj úložišť také prostřednictvím několika finančních nástrojů EU, včetně Nástroje pro propojení Evropy, programu Horizont Evropa, Inovačního fondu a Nástroje pro oživení a odolnost.

¹² Pracovní dokument útvarů Komise [Zpráva o posouzení dopadů, část 1](#). Průvodní dokument ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Zajištění naší budoucnosti. Klimatický cíl pro Evropu na rok 2040 a cesta ke klimatické neutralitě do roku 2050 vybudováním udržitelné, spravedlivé a prosperující společnosti (SWD(2024) 63 final). Tabulka 6: Průmyslové zachycování a využívání uhlíku.

¹³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – [Zajištění naší budoucnosti – Klimatický cíl pro Evropu na rok 2040 a cesta ke klimatické neutralitě do roku 2050 vybudováním udržitelné, spravedlivé a prosperující společnosti](#) {COM(2024) 63 final} – {SEC(2024) 64 final} – {SWD(2024) 64 final}.

¹⁴ Článek 1 [nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2021/1119](#) ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“)

¹⁵ [Nařízení Komise v přenesené pravomoci \(EU\) 2025/1477](#) ze dne 21. května 2025, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 stanovením pravidel týkajících se určení schválených producentů ropy a zemního plynu, kteří jsou povinni přispět k dosažení cíle Unie v oblasti dostupné kapacity pro vtláčecké CO₂ do roku 2030, výpočtu jejich příslušných příspěvků a jejich povinností podávat zprávy

¹⁶ [Rozhodnutí Komise \(EU\) 2025/1479 ze dne 22. května 2025](#), kterým se stanoví poměrné příspěvky subjektů, které jsou držiteli povolení ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, k cíli Unie v oblasti kapacity pro injektáž CO₂ do roku 2030.

¹⁷ Zařízení Silverstone na Islandu a Northern Lights v Norsku byla uvedena do provozu a zahájila vtláčecké v roce 2025.

3 PŘEHLED POPTÁVKY A NABÍDKY NA ZÁKLADĚ ODHADŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ

3.1 Vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu

Vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu vyžadují, aby členské státy zveřejnily politiky, které budou prováděny za účelem dosažení cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030. V roce 2022 Komise vyzvala členské státy, aby do svých aktualizovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu zahrnuly dlouhodobé geologické ukládání CO₂ a plánované úsilí s cílem umožnit svým průmyslovým odvětvím zachycovat a trvale ukládat své vlastní emise z procesů v geologických úložištích v souladu se směrnicí 2009/31/ES¹⁸. Členské státy byly vybízeny, aby poskytly následující informace:

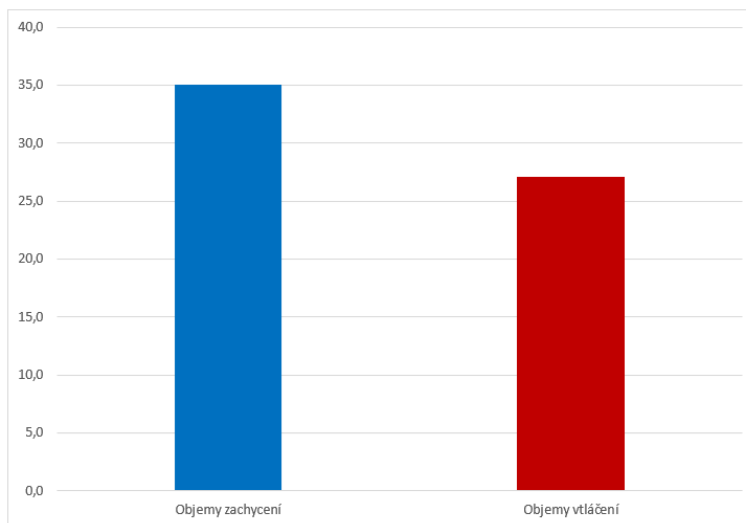
- roční souhrnný odhad vlastních emisí z procesů, které bude třeba omezit pomocí zachycování CO₂,
- roční množství biogenního CO₂ a CO₂ přímo ze vzduchu, které bude k dispozici pro geologické ukládání CO₂,
- kapacitu pro geologické ukládání CO₂, kterou lze ročně dát operativně k dispozici,
- roční kapacitu pro ukládání CO₂, která může být dána k dispozici po ukončení využívání ložisek uhlovodíků,
- plánovanou infrastrukturu pro přepravu CO₂
- veřejnou finanční podporu, která je k dispozici pro investice do zachycování, přepravy a ukládání CO₂, a
- veškerá další opatření na podporu využití možností dlouhodobého geologického ukládání CO₂.

Revidované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu na období 2021–2030 obsahují informace o plánovaném zavádění projektů zachycování a ukládání uhlíku (CCS) v jednotlivých členských státech¹⁹. Z analýzy revidovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu provedené Komisí vyplývá, že do roku 2030 by v EU mohlo být za účelem trvalého uložení zachyceno celkem 35 milionů tun CO₂ ročně. Z údajů uvedených v rámci vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu rovněž vyplývá, že do roku 2030 by mohlo být do úložišť v EU ročně uloženo 27,1 milionu tun CO₂. To naznačuje, že v příštích letech bude ze strany průmyslu existovat značná poptávka po úložištích. Komise rovněž očekává, že členské státy budou v nadcházejících letech předkládat stále více návrhů povolení k ukládání podle článku 10 směrnice 2009/31/ES.

¹⁸ [Sdělení Komise o pokynech pro členské státy k aktualizaci vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu na období 2021–2030](#) (2022/C 495/02).

¹⁹ K dnešnímu dni Polsko stále nepředložilo aktualizovaný vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu.

Obrázek 1 – Odhadované objemy zachycování a vtláčení CO₂ v EU v rámci vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu (v milionech tun ročně)

3.2 Zprávy členských států podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1735 z roku 2024

Kromě vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu vyžaduje čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1735, aby členské státy každoročně předkládaly Komisi zprávu popisující:

- mapování probíhajících projektů zachycování CO₂ na jejich území nebo ve spolupráci s jinými členskými státy a odhad odpovídajících potřeb vtláčecích a úložných kapacit a přepravy CO₂,
- mapování probíhajících projektů v oblasti ukládání a přepravy CO₂ probíhající na jejich území, včetně stavu udělování povolení podle směrnice 2009/31/ES, očekávaných termínů konečného rozhodnutí o investici a uvedení do provozu,
- vnitrostátní podpůrná opatření, která byla nebo budou přijata za účelem urychlení projektů, jakož i opatření týkající se přeshraniční přepravy CO₂,
- případně vnitrostátní strategii a cíle, které budou a byly stanoveny v oblasti zachycování CO₂ do roku 2030,
- dvoustrannou a regionální spolupráci, která usnadňuje přeshraniční přepravu CO₂, včetně jejích dopadů na přístup subjektů zachycujících CO₂ k bezpečnému a nediskriminačnímu prostředku pro přepravu CO₂, a
- probíhající projekty v oblasti přepravy CO₂ a odhad potřebné budoucí kapacity projektů v oblasti přepravy CO₂ tak, aby vyhovovaly odpovídající kapacitě zachycování a ukládání.

Ustanovení čl. 21 odst. 3 nařízení (EU) 2024/1735 dále stanoví, že pokud ze zprávy členského státu vyplývá, že na jeho území neprobíhají žádné projekty ukládání CO₂, musí tento členský stát podat zprávu o plánech na usnadnění dekarbonizace průmyslových odvětví. To v příslušných případech zahrnuje přeshraniční přepravu CO₂ do úložišť umístěných v jiných členských státech,

jakož i projekty využívání CO₂. Zprávy z roku 2024 jsou k dispozici na internetových stránkách Komise²⁰.

Ačkoli ke konci roku 2024 některé členské státy neoznámily velikost úložišť ani vtláčecí kapacitu, tabulka 1 uvádí počet projektů pro ukládání, které se v EU připravují, a jejich potenciální příspěvek k vtláčecí kapacitě EU. Tabulka 1 rozlišuje mezi „velikostí úložiště“, což je odhadovaná celková kapacita úložiště CO₂, a „kapacitou vtláčení“, což je roční množství CO₂, které lze vtlačit do provozovaného geologického úložiště povoleného podle směrnice 2009/31/ES. Pokud členské státy uvedly pouze názvy projektů ukládání, Komise doplnila odpovídající údaje o ukládání a vtláčení. Tabulka 1 nezahrnuje potenciál geologického ukládání v členských státech a zaměřuje se na projekty uznané a oznámené členskými státy.

²⁰ Internetové stránky Evropské komise; Průmyslové hospodaření s uhlíkem; [Cíl EU pro ukládání uhlíku do roku 2030](#).

Tabulka 1 – Přehled projektů ukládání CO₂ s časovým plánem do roku 2030 k roku 2024.

Členské státy	Počet projektů	Odhadovaná celková velikost úložiště (v milionech tun CO ₂)	Odhadovaná vtláčecí kapacita (v milionech tun CO ₂ ročně)
Údaje o zachycování oznámilo pět členských států	6	>980	
Dánsko	1	250>	
Maďarsko	1	7,5	
Itálie	1	500	
Rumunsko	1	10	
Nizozemsko	2	212,5	
Údaje o vtláčování oznámilo šest členských států²¹	15		33,12
Bulharsko	1		0,78
Chorvatsko	1		0,74
Dánsko	4		11,5 ²²
Francie	2		–
Řecko	1		3
Maďarsko	1		0,5
Itálie	1		4
Rumunsko	1		0,6
Španělsko	1		2
Nizozemsko	2		10

Z tabulky 1 vyplývá, že na konci roku 2024 by měl být do roku 2030 prostřednictvím různých projektů v EU k dispozici celkový potenciál ukládání ve výši přibližně 1 gigatuny. Roční vtláčecí kapacita by mohla dosáhnout 33,12 milionu tun CO₂ ročně. V současné době se očekává, že dvěma členskými státy s nejvyšší vtláčecí kapacitou do roku 2030 budou Dánsko a Nizozemsko, následované Itálií a Řeckem.

²¹Některé členské státy neoznámily údaje o vtláčování přímo. V případě, že byly zmíněny konkrétní projekty, byly doplněny známé údaje o vtláčecí kapacitě.

²²Dánsko neoznámilo údaje o vtláčecí kapacitě a poskytlo odkazy na následující projekty ukládání CO₂: Greensand, Ruby, Greenstore a Bifrost.

Tabulka 2 shrnuje celkové objemy zachycení nahlášené členskými státy a poskytuje užitečný přehled o nadcházející poptávce po vtláčecí kapacitě.

Tabulka 2 – Přehled projektů zachycování CO₂ s časovým plánem ukládání do roku 2030, k roku 2024.

Členské státy	Odhadovaná kapacita zachycování ročně (v milionech tun CO ₂ ročně)
Údaje o zachycování oznámilo sedm členských států	20,4–20,7
Bulharsko	0,78
Francie	1,4
Německo	5,72
Řecko	3,25
Rumunsko	1,8
Švédsko	3,965
Nizozemsko	3,5–3,8

Na konci roku 2024 členské státy odhadovaly, že do roku 2030 by kapacita zachycování CO₂ mohla dosáhnout přibližně 21 milionů tun ročně. Tento souhrnný údaj je nižší než souhrnný údaj z revidovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu, což je potenciálně způsobeno chybějícími údaji o zachycení z několika zpráv podle článku 21. Za předpokladu příslušných odhadů vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu pro tyto chybějící údaje by celkové odhadované údaje o zachycování členských států EU mohly být vyšší než 32 milionů tun ročně.

Tento upravený odhad ukazuje, že z 50 milionů tun ročně, které jsou cílem EU, pokud jde o vtláčecí kapacitu, by 64 % mohlo být využito v projektech známých členským státům, pokud bude k dispozici infrastruktura pro přepravu. Na konci roku 2025 musely členské státy aktualizovat své odhady, které budou zahrnuty do příští zprávy Komise o pokroku.

3.3 Transparentnost údajů o kapacitě pro ukládání podle čl. 21 odst. 1

Podle čl. 21 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2024/1735 musely členské státy do 30. prosince 2024 zveřejnit údaje o všech oblastech, kde by na jejich území mohla být povolena úložiště CO₂, aniž by byly dotčeny požadavky na ochranu důvěrných informací. Tyto údaje umožňují investorům rozhodnout se, kde v EU hledat potenciální lokality pro úložiště CO₂.

Ustanovení čl. 21 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2024/1735 dále vyžaduje, aby členské státy do 30. prosince 2024 uložily subjektům, které jsou nebo byly držiteli povolení k průzkumu, vyhledávání nebo těžbě ropy a zemního plynu na jejich území, povinnost zveřejnit na základě nepoužití: i) geologická data týkající se těžebních lokalit, které byly vyřazeny z provozu nebo jejichž vyřazení z provozu bylo oznámeno příslušnému orgánu, a ii) pokud jsou k dispozici a pokud subjekt nepožádal o povolení k průzkumu, ekonomické posouzení příslušných nákladů na umožnění vtláčení CO₂. Tato ekonomická posouzení musela zahrnovat údaje o vhodnosti lokality pro udržitelné, bezpečné a trvalé vtláčení a ukládání CO₂ a o dostupnosti nebo potřebě dopravní infrastruktury a způsobů dopravy vhodných pro bezpečnou přepravu CO₂ na místo.

Provádění čl. 21 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1735 bylo různé.

Za prvé do 30. prosince 2024 devět členských států v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. a) uvedlo, jakým způsobem zveřejňují údaje o oblastech, v nichž by mohla být povolena úložiště CO₂²³. Za druhé jsou geologická data veřejně dostupná a přístupná pouze v pěti členských státech²⁴. Zatřetí pouze tři členské státy²⁵ prokázaly, že mají právní rámec, který ukládá schváleným ropným a plynárenským společnostem povinnost zveřejňovat příslušná geologická data, jak vyžaduje čl. 21 odst. 1 písm. b). Komise nebyla schopna ověřit soulad třinácti členských států z důvodu chybějících oznámení, pokud jde o čl. 21 odst. 1²⁶.

Šest členských států²⁷ uvedlo, že vývoj takového právního rámce probíhá, a ukázalo, že k dnešnímu dni jsou jejich vnitrostátní předpisy o povinném zveřejňování příslušných informací stále neúplné nebo že ve stávajících ustanoveních pro uplatňování čl. 21 odst. 1 písm. b) stále existují určité mezery. Pět členských států poskytlo omezené důkazy o existenci právního rámce pro prosazování čl. 21 odst. 1 písm. b), přičemž chybí údaje o požadavcích na povinné veřejné poskytování²⁸. Pro dvanáct členských států²⁹ neexistuje žádný právní rámec, který by nařizoval veřejné poskytování geologických dat.

²³ Belgie (region Flandry), Dánsko, Francie, Nizozemsko, Maďarsko, Itálie, Polsko, Švédsko a Rumunsko.

²⁴ Dánsko, Francie, Maďarsko, Španělsko a Nizozemsko.

²⁵ Dánsko, Německo a Itálie.

²⁶ Bulharsko, Česko, Estonsko, Finsko, Irsko, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Německo, Řecko, Slovensko a Slovinsko.

²⁷ Belgie, Francie, Lotyšsko, Polsko, Portugalsko a Nizozemsko.

²⁸ Česko, Estonsko, Finsko, Řecko a Litva.

²⁹ Rakousko, Bulharsko, Chorvatsko, Maďarsko, Irsko, Lucembursko, Malta, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko.

Komise proto vyzývá příslušné členské státy, aby splnily své povinnosti podle čl. 21 odst. 1 a příslušné informace co nejdříve oznámily Komisi. Komise v roce 2026 spustí evropský investiční atlas potenciálních úložišť CO₂. Tento atlas bude mimo jiné vycházet z údajů poskytnutých členskými státy a povinnými subjekty podle článku 21.

4 PŘEHLED PLÁNOVANÝCH PROJEKTŮ UKLÁDÁNÍ CO₂

4.1 Příspěvek v rámci plánů 44 povinných subjektů

Nařízení (EU) 2024/1735 vyžaduje, aby 44 povinných subjektů přispělo k dosažení cílové roční vtláčecí kapacity EU ve výši 50 milionů tun, aby se zajistilo, že „CCS jako klimatické řešení bude k dispozici s předstihem vůči poptávce“³⁰. Ustanovení čl. 3 bodu 28 nařízení (EU) 2024/1735 definuje „kapacitu pro vtláčení CO₂“ jako roční množství CO₂, které lze vtláčet do fungujícího geologického úložiště. Ustanovení čl. 23 odst. 1 stanoví, že příspěvek na vtláčecí kapacitu sestává z kapacity pro vtláčení CO₂ v úložišti povoleném v souladu se směrnicí 2009/31/ES a dostupné na trhu do roku 2030.

Nejpozději do konce roku 2030 musí povinné subjekty prokázat svůj příspěvek k celounijnímu cíli pro kapacitu pro vtláčení CO₂ tím, že Komisi a veřejnosti oznámí, že jim bylo uděleno povolení k ukládání CO₂ v souladu se směrnicí 2009/31/ES v EU, které umožňuje ukládání příslušného množství zachyceného CO₂ po dobu nejméně pěti let, jak je definováno v čl. 20 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1735. Subjekty musí rovněž prokázat, že tato kapacita pro vtláčení CO₂ je k dispozici na trhu, což lze provést nahlášením alespoň jedné smlouvy o službách ukládání s emitentem, který chce kapacitu využít. Veškeré takové příspěvky mohou být vytvořeny samostatně, ve spolupráci nebo prostřednictvím dohod se zhotoviteli zařízení pro ukládání, kteří nejsou povinnými subjekty, v souladu s čl. 23 odst. 5 nařízení (EU) 2024/1735.

Podle čl. 23 odst. 4 nařízení (EU) 2024/1735 muselo 44 povinných subjektů do 30. června 2025 předložit plán, v němž měly podrobně uvést, jak hodlají plnit svůj příspěvek k roční vtláčecí kapacitě EU. Tyto plány musely potvrdit příspěvky povinných subjektů a specifikovat prostředky a milníky pro dosažení těchto příspěvků.

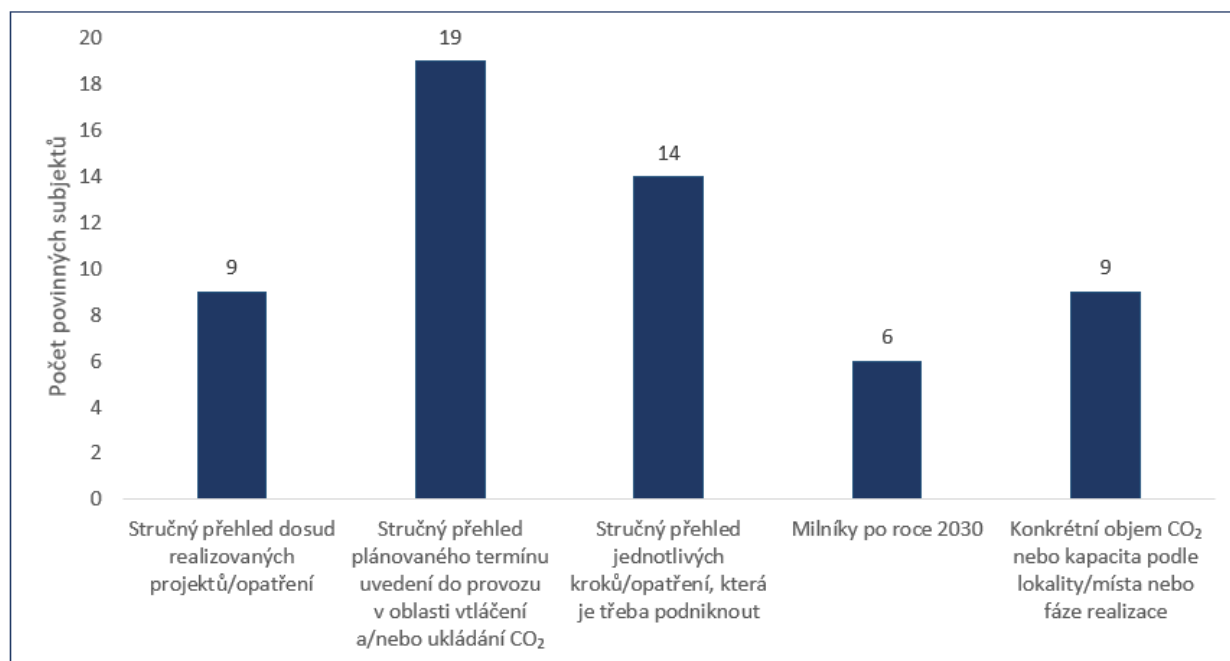
³⁰ 43. bod odůvodnění: „*Určením úložišť CO₂ a jakýchkoli souvisejících projektů zachycování CO₂ a infrastruktury CO₂, které přispívají k dosažení cíle Unie pro rok 2030, jakožto strategických projektů pro nulové čisté emise lze urychlit a usnadnit rozvoj úložišť CO₂ a rostoucí poptávku průmyslu po úložištích nasměrovat k nákladově nejefektivnějším úložištím. Stále větší množství vyčerpaných plynových a ropných polí, která by mohla být přeměněna na bezpečná úložiště CO₂, se nachází na konci své produkční životnosti. Kromě toho ropný a plynárenský průmysl potvrdil své odhodlání zahájit energetickou transformaci a disponuje prostředky, dovednostmi i znalostmi k průzkumu a rozvoji dalších úložišť. Ke splnění cíle Unie, kterým je dosáhnout do roku 2030 roční provozní kapacity pro injektáž CO₂ ve výši 50 milionů tun, musí toto odvětví spojit své příspěvky, aby zajistilo, že CCS jako klimatické řešení bude k dispozici s předstihem vůči poptávce. Aby se zajistil včasný, celounijní a nákladově efektivní rozvoj úložišť CO₂ v souladu s cílem Unie v oblasti vtláčecí kapacity, měli by držitelé licencí na těžbu ropy a zemního plynu v Unii k tomuto cíli přispět poměrným dílem své kapacity pro těžbu ropy a zemního plynu, přičemž by měla být zajištěna flexibilita umožňující spolupracovat a zohledňovat další příspěvky třetích stran. Přístup založený na hodnotovém řetězci by měl být podporován opatřeními přijatými na unijní i vnitrostátní úrovni. Držitelé licence na těžbu ropy a zemního plynu v Unii by proto měli provést nezbytné investice a podporovat rozvoj životaschopných obchodních modelů pro celý hodnotový řetězec oxidu uhličitého.*“

Všech 44 povinných subjektů předložilo své plány a považuje je za důvěrné. Na základě těchto plánů předložených v roce 2025:

- 1) pouze šestnáct ze 44 povinných subjektů potvrdilo svůj příspěvek k cíli EU, pokud jde o přidělený objem roční kapacity pro vtláčení CO₂, který má být zpřístupněn trhu do roku 2030;
- 2) žádný ze 44 povinných subjektů nepotvrdil svůj příspěvek k cíli EU, pokud jde o celkovou kapacitu ukládání CO₂³¹, která má být zpřístupněna trhu do roku 2030;
- 3) pouze 25 ze 44 povinných subjektů uvedlo ve svých plánech prostředky a milníky pro dosažení cílového objemu.

Prostředky a milníky plánů se liší obsahem a podrobnostmi, ale lze je rozdělit do následujících kategorií:

Obrázek 2 – Typ informací zahrnutých do prostředků a milníků

Mezi úložišti uvedenými v plánech 44 povinných subjektů je čtrnáct úložišť uvedeno ve více plánech, z nichž většina se nachází v Nizozemsku (pět úložišť) a Dánsku (čtyři úložiště). Pět povinných subjektů odkazuje na úložiště nacházející se mimo EU, která nelze použít k prokázání souladu s nařízením (EU) 2024/1735.

³¹ Ustanovení čl. 20 odst. 2 [nařízení \(EU\) 2024/1735](#) stanoví, že všechna úložiště musí být navržena tak, aby byla provozována po dobu nejméně pět let.

V plánech devatenáct ze 44 povinných subjektů je uveden záměr subjektů splnit svůj individuální příspěvek k roční vtláčecí kapacitě EU uzavřením dohod s jinými subjekty, z nichž osm uvedlo i příslušný subjekt.

Tabulka 3 – Maximální odhadovaná kapacita pro vtláčení dostupná do roku 2030, jak je uvedeno v plánech povinných subjektů

Umístění úložiště	Maximální kapacita pro vtláčení (v milionech tun CO ₂ ročně)
Dánsko	11
Řecko	3
Maďarsko	1
Itálie	4
Nizozemsko	10
CELKEM	29

26 povinných subjektů uvedlo potenciální nebo existující úložiště v EU, která by využily k naplnění svého příspěvku ke vtláčení kapacitě. Součet těchto projektů ukládání by do roku 2030 představoval maximální vtláčecí kapacitu 29 milionů tun CO₂ ročně.

Součet projektů ukládání ukazuje, že 58 % roční vtláčecí kapacity EU by mohlo být k dispozici průmyslovým emitentům. Projekty ukládání, které se nacházejí v EU, přispívají k dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu a požádaly o povolení k ukládání, jsou strategickými projekty pro nulové čisté emise, spolu se souvisejícími projekty zachycování a ukládání, a členské státy by je v souladu s články 13, 15 a 16 nařízení (EU) 2024/1735 měly podporovat.

Sedm povinných subjektů ve svých plánech určilo oblasti, kde by mohla vzniknout nová úložiště. Pro všechny tyto nové lokality však nebyly poskytnuty údaje o vtláčecí kapacitě. Na základě dosud předložených plánů je proto zatím předčasné hodnotit, zda bude pro splnění cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu v roce 2030 dostatek úložišť.

Podle čl. 23 odst. 6 nařízení (EU) 2024/1735 musí 44 povinných subjektů od 30. června 2026 a poté každý rok předkládat Komisi výroční zprávu o pokroku, v níž podrobně uvedou, jak postupují při plnění svého příspěvku. Komise tyto zprávy zveřejní.

Článek 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/1477 dále stanoví, že zprávy musí obsahovat alespoň standardní minimální soubor informací o projektech ukládání CO₂, které povinné subjekty připravují, a to co nejpodrobněji v daném stavu rozpracovanosti. To zahrnuje umístění příslušných úložišť CO₂, očekávanou celkovou kapacitu úložiště, očekávanou roční vtláčecí kapacitu a plánované způsoby přepravy CO₂ a související dopravní infrastrukturu, která bude potřebná k provozu úložiště. Zprávy musí rovněž obsahovat kontaktní údaje na potenciální zákazníky v oblasti ukládání a podrobný plán klíčových milníků a rozhodovacích bodů technické a obchodní připravenosti, jakož i rizik, nejistot a strategií jejich zmírnění, které by potenciální komerční zákazníci potřebovali znát, aby mohli učinit svá investiční rozhodnutí.

4.2 Přehled stávajících povolení a návrhů povolení k ukládání

Podle čl. 6 odst. 1 směrnice 2009/31/ES musí členské státy zajistit, aby žádné úložiště nebylo provozováno bez povolení k ukládání. Podle čl. 10 odst. 1 směrnice 2009/31/ES musí členské státy rovněž zpřístupnit žádosti o povolení Komisi do jednoho měsíce od jejich obdržení a informovat ji o všech návrzích povolení k ukládání. Tato ustanovení umožňují Komisi odhadnout očekávanou vtláčecí kapacitu úložišť, která žádají o povolení k ukládání. Tento přehled vychází z vydaných povolení k ukládání a žádostí o povolení, které byly Komisi zpřístupněny do konce února 2026.

V březnu 2026 byla v EU povolena tři úložiště CO₂: lokalita Porthos v Nizozemsku, lokalita Greensand v Dánsku a lokalita Prinos v Řecku. Tato zařízení mají dohromady odhadovanou vtláčecí kapacitu 3,54 milionu tun CO₂ ročně, jak je shrnuto v tabulce 4 níže.

Tabulka 4 – Úložiště CO₂ povolená v EU od března 2026.

Úložiště	Členský stát	Předpokládané uvedení do provozu	Odhadovaná vtláčecí kapacita (v milionech tun CO ₂ ročně)
Nini West	Dánsko	2026	0,3 ³²
Prinos	Řecko	2026–2027 ³³	0,74 ³⁴
P18-2 a P18-4	Nizozemsko	2026 ³⁵	2,5 ³⁶
			3,54

V tabulce 5 jsou uvedeny projekty ukládání CO₂, které podaly žádost o povolení k ukládání u příslušného vnitrostátního orgánu v EU. Údaje o očekávané vtláčecí kapacitě byly vypočteny Komisí a neodrážejí potenciál vtláčecí kapacity jednotlivých úložišť. Některé údaje zahrnují zejména maximální průměrnou vtláčecí kapacitu, která vychází z maximálního objemu úložiště vyděleného dobou vtláčení uvedenou v návrhu povolení. Maximální vtláčecí kapacita pro danou lokalitu musí být uvedena v povolení k ukládání³⁷ a může se pro několik úložišť zvýšit, pokud se kapacita rozšíří a povolení se změní.

Projekty EU v oblasti ukládání, pro která byla podána žádost o povolení k ukládání, by v kapacitě pro vtláčení mohly poskytnout 15,6 milionu tun CO₂, jak je shrnuto v tabulce 5 níže.

³² Internetové stránky Dánské energetické agentury – [Publikace, zprávy a analýzy o CCS](#) – Rozhodnutí o schválení plánu ukládání a povolení ukládat oxid uhličitý v lokalitě Nini A (Nini West) na dánském pobřeží, licence C2023/01.

³³ Internetové stránky společnosti Energean – [Prinos CO₂](#).

³⁴ Na základě maximálního objemu pro ukládání vyděleného dobou vtláčení uvedenou v návrhu povolení k ukládání. Projekt Prinos plánuje dvě fáze s maximální vtláčecí kapacitou 1 milion tun ročně v první fázi a 3 miliony tun ročně ve druhé fázi. Povolení se vztahuje na fázi 1, což vysvětluje nesoulad s předpokládanou vtláčecí kapacitou Řecka uvedenou v tabulce 1.

³⁵ Internetové stránky [projektu Porthos](#).

³⁶ Internetové stránky Nizozemské agentury pro podnikání – [Povolení k ukládání projektu Porthos](#).

³⁷ Ustanovení čl. 9 odst. 3 směrnice 2009/31/ES uvádí, že povolení musí obsahovat alespoň „požadavky na provoz úložiště, celkové množství CO₂, které je povoleno geologicky ukládat, limity tlaku v rezervoáru a maximální rychlost a tlak při injektáži“.

Tabulka 5 – Úložiště, pro která byla podána žádost o povolení k ukládání.

Úložiště žádající o povolení	Členský stát	Předpokládaný rok uvedení do provozu	Odhadovaná vtláčecí kapacita (v milionech tun CO ₂ ročně)
Nini Main a East	Dánsko	2029 ³⁸	0,86 ³⁹
Ravenna	Itálie	2030 ⁴⁰	3,85 ⁴¹
L04-A	Nizozemsko	2029 ⁴²	1,6 ⁴³
L09-FF	Nizozemsko	kolem roku 2031 ⁴⁴	2,7 ⁴⁵
L10-ALBE	Nizozemsko	2030 ⁴⁶	3,84 ⁴⁷
K14-FAFC	Nizozemsko	2027 ⁴⁸	1,7 ⁴⁹
Q16-FA	Nizozemsko	2030 ⁵⁰	1,03 ⁵¹
			15,6

³⁸ Jak je uvedeno v žádosti o povolení k ukládání.

³⁹ Na základě maximálního objemu pro ukládání a doby vtláčení uvedené v žádosti o povolení k ukládání.

⁴⁰ Jak je uvedeno v žádosti o povolení k ukládání.

⁴¹ Na základě maximálního objemu pro ukládání a doby vtláčení uvedené v žádosti o povolení k ukládání.

⁴² Jak je uvedeno v žádosti o povolení k ukládání.

⁴³ Na základě maximálního objemu pro ukládání a maximální doby vtláčení uvedené v návrhu povolení k ukládání.

⁴⁴ Jak je uvedeno v žádosti o povolení k ukládání.

⁴⁵ Na základě maximálního objemu pro ukládání a doby vtláčení uvedené v žádosti o povolení k ukládání.

⁴⁶ Jak je uvedeno v žádosti o povolení k ukládání.

⁴⁷ Na základě maximálního objemu pro ukládání a doby vtláčení uvedené v žádosti o povolení k ukládání.

⁴⁸ Jak je uvedeno v žádosti o povolení k ukládání.

⁴⁹ Na základě maximálního objemu pro ukládání vyděleného dobou vtláčení uvedenou v návrhu povolení.

⁵⁰ Internetové stránky ONE-Dyas – [Ukládání CO₂](#).

⁵¹ Na základě maximálního objemu pro ukládání a doby vtláčení uvedené v žádosti o povolení k ukládání.

4.3 Projekty EU v oblasti ukládání jsou uznány jako strategické projekty pro nulové čisté emise

Ustanovení čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2024/1735 stanoví, že „[č]lenské státy uznají za strategické projekty pro nulové čisté emise projekty ukládání CO₂, které splňují všechna tato kritéria:

a) úložiště CO₂ se nachází na území Unie, v jejích výlučných ekonomických zónách nebo na jejím kontinentálním šelfu ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS);

b) projekt ukládání CO₂ přispívá k dosažení cíle stanoveného v článku 20;

c) v rámci projektu ukládání CO₂ bylo požádáno o povolení k bezpečnému a trvalému geologickému ukládání CO₂ v souladu se směrnicí 2009/31/ES.

Projekt zachycování CO₂ související s projektem ukládání CO₂, který splňuje kritéria uvedená v prvním pododstavci, a jakýkoli související projekt infrastruktury CO₂ nezbytný pro přepravu zachyceného CO₂ se rovněž uznají za strategické projekty pro nulové čisté emise“.

Od února 2026 členské státy uznaly následující projekty ukládání CO₂ jako strategické projekty pro nulové čisté emise:

- úložiště projektu ACCSION (Dánsko),
- úložiště ANRAV-CCUS (Bulharsko),
- potenciální úložiště v rámci CO₂ Hub Northern Denmark (Dánsko),
- úložiště CO₂ Kalundborg (Dánsko),
- úložiště Greenstore (Dánsko),
- úložiště P18-2 a P8-4 (Nizozemsko),
- úložiště K14, L04-A a L10 (Nizozemsko).

Tento seznam nezahrnuje všechny projekty pro ukládání v EU, u nichž se očekává, že přispějí k dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu. Členské státy by měly urychleně uznat strategické projekty pro nulové čisté emise, aby se urychlilo tempo zavádění projektů a dosáhlo se cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu.

5 PODPORA V RÁMCI PROGRAMŮ FINANCOVÁNÍ NA ÚROVNI EU A NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI

5.1 Příspěvek z Inovačního fondu

Od března 2026 podporuje Inovační fond 60 projektů zachycování, přepravy a ukládání nebo využívání CO₂ s přidělenými granty ve výši přibližně 6,65 miliardy EUR. Kapacita pro vtláčení CO₂ je přímo financována z 630 milionů EUR v rámci grantů pro šest projektů ukládání CO₂ a kompletního řetězce projektů CCS s očekávaným uvedením do provozu do roku 2030⁵². Očekává se, že tyto projekty uvedené v tabulce 6 zajistí přibližně 7 milionů tun kapacity pro vtláčení CO₂, což představuje 20 % cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu.

33 projektů zachycování CO₂ financovaných v rámci portfolia Inovačního fondu by mělo vyžadovat 25,3 milionu tun CO₂ ročně ve vtláčecí kapacitě v úložištích nebo 50 % poptávky po roční vtláčecí kapacitě v EU. Od roku 2020 požádalo o podporu z Inovačního fondu celkem více než 100 projektů zachycování CO₂. V rámci těchto projektů by se ročně zachytilo více než 80 milionů tun, které by se trvale ukládaly v EU.

⁵² Jedná se o projekty s podepsanými granty a projekty vyzvané k přípravě grantové dohody. Šest projektů Inovačního fondu v oblasti CCS a ukládání CO₂ v celém řetězci by mělo přímo přispět k rozvoji úložišť v EU do roku 2030: ANRAV-CCUS, Danube Removals, Greensand Future, HuCCSar, LaunchStores a TarraCO₂-Storage. Popis projektů Inovačního fondu naleznete na [internetových stránkách Komise](#).

Tabulka 6 – Projekty vybrané v rámci Inovačního fondu (včetně pilotních projektů a projektů vyzvaných k přípravě grantové dohody), které přispívají k dosažení cíle EU pro roční vtláčečí kapacitu prostřednictvím přímého financování zařízení pro ukládání.

Projekt	Členský stát	Předpokládaný rok uvedení do provozu	Odhadovaná vtláčečí kapacita (v milionech tun CO₂ ročně)
ANRAV-CCUS	Bulharsko	2028	0,78
Danube Removals	Maďarsko	2027	0,57
Greensand Future	Dánsko	2025	0,3
HuCCSar	Polsko	2028	0,005
LaunchStores	Nizozemsko	2029	3,3 ⁵³
TarraCO ₂ -Storage	Španělsko	2030	2
			7

⁵³ Internetové stránky [projektu LaunchStores](#). LaunchStores se vztahuje na dvě úložiště CO₂ na moři: L04-A a K14-FAFC. Tento údaj se rovná maximálnímu objemu úložiště vydělenému dobou vtláčení uvedenou v návrzích povolení k provozu úložiště L04-A a K14-FAFC (viz tabulka 5). Projekt je plánován na maximální vtláčečí kapacitu 5 milionů tun CO₂ ročně a průměrnou vtláčečí kapacitu 3,3 milionu tun CO₂ ročně.

5.2 Příspěvek Nástroje pro propojení Evropy v oblasti energetiky

V letech 2014 až 2024 požádaly projekty přepravní sítě CO₂ v rámci výzev Nástroje pro propojení Evropy v oblasti energetiky o financování v celkové výši přibližně 2,7 miliardy EUR. Celková částka určená na projekty, studie nebo zaváděcí práce, s podepsanou grantovou dohodou v tomto období činila více než 974 milionů EUR na dvacet projektů infrastruktury pro přepravu a ukládání CO₂.

- V rámci výzvy na rok 2021 požádaly projekty o 10,6 milionu EUR a bylo jim přiděleno 4,2 milionu EUR.
- V rámci výzvy na rok 2022 požádaly projekty o celkem 355 milionů EUR a bylo jim přiděleno 159 milionů EUR.
- V rámci výzvy na rok 2023 požádaly projekty o celkem 941 milionů EUR a bylo jim přiděleno 480 milionů EUR.
- V rámci výzvy na rok 2024 požádaly projekty o celkem 1,1 miliardy EUR a bylo jim přiděleno přibližně 250 milionů EUR.

5.3 Příspěvek Nástroje pro oživení a odolnost

Nástroj pro oživení a odolnost podpoří první fázi projektu pro ukládání Prinos v severním Řecku. Tento program proto přispěje k dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu.

5.4 Příspěvek programu Horizont Evropa

V rámci programu Horizont Evropa, klastru 5 „Klima, energie a mobilita“, bylo v letech 2021–2024 financováno jedenáct projektů pro průmyslové hospodaření s uhlíkem v celkové výši 141,5 milionu EUR. Klastř 5 hodlá prostřednictvím svých pracovních programů na roky 2025 a 2026–2027 financovat dvacet projektů pro průmyslové hospodaření s uhlíkem částkou 126 milionů EUR.

5.5 Příspěvky členských států

Financování členskými státy hraje zásadní roli při zajišťování finanční životaschopnosti projektů CCS. Finanční prostředky členských států představují 14 % podílu veřejných investic do výzkumu, vývoje a inovací v technologiích v oblasti zachycování, využívání a ukládání uhlíku v OECD na období 2014–2024⁵⁴. Význam podpory členských států pro zavádění projektů CCS ilustrují tři příklady.

⁵⁴ Středisko pro sledování technologií čisté energie: [Zachycování, využívání a ukládání uhlíku v Evropské unii – zpráva o vývoji technologií, trendech, hodnotových řetězcích a trzích z roku 2024](#) – Společné výzkumné středisko Evropské komise.

Dánsko podporuje zavádění projektů CCS prostřednictvím tří programů financování: fondu CCUS (8,6 miliardy dánských korun (DKK), tj. 1,15 miliardy EUR⁵⁵), fondu NECCS (2,6 miliardy DKK, tj. 348 milionů EUR) a fondu CCS (26,8 miliardy DKK, tj. 3,7 miliardy EUR), což představuje celkové finanční krytí ve výši přibližně 38 miliard DKK, tj. 5,1 miliardy EUR.

Ve Francii je hlavním programem financování na podporu projektů CCS „Appel d’offres – Grands Projets Industriels de Décarbonation“, který je otevřen pro velmi rozsáhlé projekty dekarbonizace průmyslu pro zařízení provozovaná v rámci EU ETS⁵⁶. Program je otevřen i jiným technologiím než těm pro CCS a jeho celkový rozpočet činí 1 miliardu EUR.

V Nizozemsku podporuje projekty CCS dotační program SDE++. V letech 2020 až 2023 bylo na projekty CCS k dispozici maximálně 2,1 miliardy EUR v roce 2020, 6,7 miliardy EUR v roce 2021 a 2 miliardy EUR v roce 2023. Tyto údaje představují maximální výši dotace, kterou mohou projekty CCS získat po dobu 15 let. Skutečné financování závisí na rozdílu mezi náklady na projekty a cenou EU ETS a očekává se, že bude nižší.

⁵⁵ Evropská centrální banka; Domovská stránka; Statistika; [Směnný kurz EUR/DKK ke dni 26. listopadu 2025](#).

⁵⁶ Francouzské ministerstvo hospodářství a financí; Accueil; Espace entreprises; [Appels à projets et à manifestations d'intérêt Grands projets industriels de décarbonation 2024](#).

6 SOUČASNÝ STAV V ROCE 2025 A DALŠÍ KROKY

V současné době se v EU připravuje více než dvacet projektů ukládání CO₂. Povolení k ukládání již byla vydána pro lokalitu Greensand v Dánsku, lokalitu Porthos v Nizozemsku a lokalitu Prinos v Řecku. O povolení k ukládání CO₂ v EU žádá dalších sedm projektů. Celkově by tyto lokality mohly přispět více než **19 milionů tun** kapacity pro vtláčení CO₂ ročně. Očekává se, že v příštích letech požádají o povolení k ukládání další projekty.

Revidované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu uvádějí, že známé projekty zachycování CO₂ v členských státech by mohly do roku 2030 dosáhnout nejméně **35 milionů tun** CO₂ ročně s celkovou vtláčecí kapacitou **27,1 milionu tun** CO₂ ročně do roku 2030. V roce 2024 vykazaly zprávy členských států podle článku 21 vyšší hodnoty. Tyto zprávy ukázaly, že do roku 2030 by v EU mohla být v rámci projektů ukládání vytvořena kapacita pro vtláčení až **33,1 milionu tun** CO₂ ročně.

Souhrnné údaje o kapacitě pro vtláčení popsané v plánech 44 povinných subjektů v červnu 2025 dosahují **maximálně 29 milionů tun** CO₂.

Tuto potenciální poptávku podporuje Inovační fond s objemem **25,3 milionu tun** zachyceného CO₂ ročně. Od roku 2020 se však do Inovačního fondu přihlásilo více než 100 individuálních projektů na zachycování CO₂ nacházejících se v EHP, aniž by byly vybrány. Tyto další projekty by dohromady představovaly objem zachyceného CO₂ přesahující **80 milionů tun** ročně a vyžadovaly by odpovídající vtláčecí kapacitu. Rozvoj projektů ukládání CO₂ v EU se musí urychlit, aby se uspokojila poptávka ze strany průmyslových producentů emisí a dosáhlo se cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu.

Každý projekt ukládání CO₂ v EU, který přispívá k dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu, musí být spolu se souvisejícím zachycováním CO₂ a související infrastrukturou pro přepravu CO₂ uznán členskými státy jako strategický projekt pro nulové čisté emise podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2024/1735. Průmysloví emitenti, kteří zvažují využití CCS jako způsobu dekarbonizace, by měli informovat své vnitrostátní orgány, aby jejich poptávka po vtláčecí kapacitě mohla být zahrnuta do výročních zpráv členských států. Jakmile jsou tyto projekty uznány jako strategické projekty pro nulové čisté emise, musí získat status nejvyššího možného vnitrostátního významu a musí se k nim podle toho přistupovat v procesech udělování povolení. Proces udělování povolení pro všechna potřebná povolení k provozu úložiště v souladu se směrnicí 2009/31/ES podle článku 16 nařízení EU 2024/1735 nesmí být delší než 18 měsíců.

Ustanovení čl. 6 odst. 7 nařízení 2024/1735 vyžaduje, aby členské státy poskytly všem příslušným orgánům a jednotným kontaktním místům dostatečné lidské, finanční a technické zdroje k zajištění racionalizovaných povolovacích postupů pro projekty zachycování a ukládání uhlíku.

7 ZÁVĚR

Mnoho projektů ukládání CO₂ v EU rychle postupuje a očekává se, že přispějí k dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu. Očekává se, že v příštích měsících a letech dojde k rychlému nárůstu kapacity pro ukládání. K dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu je stále zapotřebí značné úsilí všech aktérů, zejména 44 povinných subjektů. Tento cíl je realistický i ambiciózní. Lze ho dosáhnout, budou-li projekty ukládání rozvíjeny efektivním tempem.

Většina plánovaných úložišť je stále soustředěna v oblasti Severního moře, zatímco řada členských států v jižní a východní Evropě se snaží vybudovat jak zařízení pro zachycování CO₂, tak úložiště CO₂. Plány zaslané 44 povinnými subjekty zatím neuvádějí podrobnosti o nové vtláčecí kapacitě spojené s novými úložišti. Pro průmysl a investory je zásadní, aby se zlepšilo podávání zpráv členskými státy a povinnými subjekty, aby bylo možné získat lepší přehled a podpořit investice do kapacit pro zachycování CO₂ a infrastruktury pro přepravu CO₂. Od června 2026 bude podle čl. 23 odst. 6 nařízení (EU) 2024/1735 44 povinných subjektů povinno každoročně podávat Komisi zprávu o pokroku při plnění svého příspěvku. Tyto zprávy budou muset co nejpodrobněji popisovat stav rozvoje úložišť a Komise je zveřejní.

Do června 2026 musí členské státy podle čl. 23 odst. 13 nařízení (EU) 2024/1735 stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení povinností 44 povinných subjektů přispívat k cíli EU pro roční vtláčecí kapacitu. Tyto sankce budou motivovat 44 povinných subjektů k rozvoji nových projektů ukládání CO₂ v EU a k doplnění stávajícího souboru projektů. Povinné příspěvky a zprávy těchto 44 povinných subjektů poskytnou průmyslovým odvětvím transparentní trajektorii plánovaných dodávek kapacity pro ukládání a vtláčení CO₂ a budou sloužit jako podklad pro rozhodování o využití zachycování a ukládání uhlíku. K další podpoře rozvoje projektů úložišť a přispění k dosažení cíle EU pro roční vtláčecí kapacitu budou zapotřebí další opatření na vnitrostátní úrovni, jako jsou programy financování dekarbonizace průmyslu.

Do 30. června 2027 podá Komise zprávu o pokroku v členských státech (článek 21) a povinných subjektech (čl. 23 odst. 6). Na tomto základě Komise mimo jiné také posoudí stav trhu v souvislosti s vtláčecí kapacitou, poskytne přehled o zeměpisném rozložení plánovaných úložišť a posoudí, zda je nutné zavést cíl pro rok 2040 nebo v případě potřeby dříve podle čl. 20 odst. 3 nařízení (EU) 2024/1735.